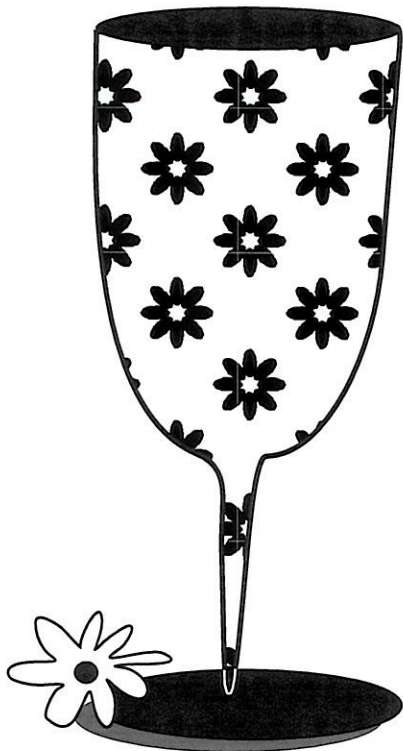

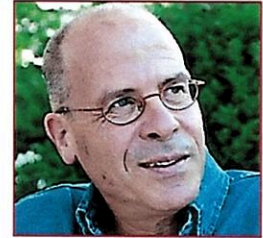
פסח

כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף
הלך לו
הניצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו

י"ג (ס) אדר א' • 30/03/2018 • זמן א' 1510

פתיח

אני קורא בשקיקה את רשימותיו של הסופר והפובליציסט מאיר שלו, ושם לב לאבחנותיו הדקות והמדויקות. במוסף סוף השבוע של ידיעות אחרונות, כותב שלו בהקשר למסע הקללות והגידופים של מזכיר הרשות הפלשתינית אבו מאזן, כי הוא מקנא בו על שיכול לחרף ולגדף בלשוננו, ולא נזקק לביטויים מושאלים משפות זרות, שנשמעים אולי עסיסיים, אבל הרבה פחות משכנעים.

ברוח רשימתה של מורתי ורבתי, בוגרת חברת הנוער האשדותית, עמליה דיין, מעל דפים אלה, שם היא מתוודה שנאלצה בעל כורחה לעשות את לילות הסדר בבית הוריה בכפר חסידיים, כדי לפנות מקום לאורחי חברים, עלעלתי בזכרוני, ונזכרתי בקללה עברית עסיסית ומקורית במיוחד (במונחי הסיקסטיז), בה נהגנו, בני המשק טהרני הגזע, להשתלח (ובפרט אנוכי) כנגד 'ילד חוץ' (דווקא ממוצא אשכנזי...). שהיה מושא לקנאתנו. קראנו לו 'עירוני בזוי', מונח שאין לה אה ורע במילון הקללות העברי, מונח שבא לבטא את עליונותם המוסרית והערכית של בני שבט הכפר מיובלי הידים, על פני ילדי העיר חשוכי התרבות. אז אתה, כן אתה, ילד חוץ בדימוס, שעזבת אותנו לפני יובל שנים ורבע, ולא באת לבקר מאז ולו פעם אחת, מחמת הבושה או אולי השכחה; אז בתקווה שאתה שומע אותי, דע לך שצדקת, וקבל את התנצלותי הכנה...

חג פסח שמייח וכשייר לכל קהילת אשדות, בתקווה שנעקור מאיתנו את הרוע הטבעי והחייטי שטמון בכמוסות נסתרות של אישיותנו, ונוציא מאיתנו אך רק את הטוב.

אברון

ממזכיר הקיבוץ

יותר מזה, כסבא לנכדים, כמדריך קבוצות תיירים בקיבוץ, אני מסתובב הרבה בתוך הירוק הזה, הפורח, שוקק החיים, הומה ילדים, גן עדן לקשישים, בית למאתיים משפחות ויחידים וליבי מתמלא שמחה וגאווה על הזכות שניתנה לי לגור כאן, להיות חלק מהישוב הזה, ונכון לעכשיו גם לשרת את החברים ואת מטרות היישוב.

אני מאחל לכל מי שגר בקיבוץ לנסות ולראות את היופי הזה, אני מאחל לכל מי שגר כאן אביב בלב, שירה בנשמה, בריאות, סבלנות לתהליכים מתפתחים והצטרפות לשאיפה הכללית של כולנו שיהיה פה אפילו טוב יותר.

ולמועמדים לחברות המחכים כבר שנים להתקבל לחברות אני רוצה להגיד שמאד חיכינו לחזרתכם הביתה ויחד עם זה אנחנו מתקשים להכיל, אף פעם לא קלטנו איך שאנחנו רוצים לקלוט היום ואנחנו לומדים תוך כדי תנועה איטית. מחלוצי הקיבוץ למדנו שלחרוש את התלם הראשון זה תמיד הכי קשה אבל אח"כ יהיה קל יותר.

אני מציע לכולנו להיות אופטימיים ולדעת שהכל יסתדר ויהיה טוב ואפילו טוב מאד.

! nne dn

יונתן אלטר – מזכיר

חג שמח למתיישבי אשדות יעקב, בכל הסטאטוסים: חברי קיבוץ, בני קיבוץ המעוניינים להיות חברים, חברי קהילת אשדות יעקב מהשכונה הדרומית, שוכרי דירות, אורחים.

בפסח מספרים על ארבעת האחים, לכל אחד המושג "ארבעת האחים" מעלה משהו אחר,

יש כאלה שחושבים על אלו מההגדה: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול.

יש כאלה שחושבים על השיר של נעמי שמר.

אני חושב לפעמים על משפחתי, נותרנו ארבע אחים (3 בנים ובת) מתוך חמישה.

ויחד עם זה כשאני חושב על הקיבוץ הירוק שלנו עולים לי גם ארבעה אחים אחרים.

The Four Brothers להקת פולק אמריקאית שהחלה את פעילותה ב-1958 בווינינגטון ארה"ב הופיעה באלפי קונצרטים בארצות הברית וברחבי העולם. ואפילו בפני נשיא ארה"ב.

השיר הכי מפורסם שלהם הוא **שדות ירוקים** וחלקו מתאים לי למצב הקיבוץ שלנו.

בואו נשיר אותו – מילים בעמוד הבא.

אם קראתם את המילים (סליחה על התרגום החובבני) ובעיקר אם שרתם הבחנתם וודאי שזה שיר קצת מלנכולי, קצת עצוב ויחד עם שיר יש בו אופטימיות

לשמחתי אני יכול להגיד שאשדות יעקב נמצאת כבר בתוך האופטימיות הזאת לא נעלמו השדות ירוקים, לא נעלמו השמיים כחולים עם עננים לבנים גבוה מעל.

לא נעלמו הנאהבים המטיילים בשדות הירוקים, הבנות והבנים שבים הביתה אל השדות הירוקים והקיבוץ מבוקש כמקום למגורים.

ממזכיר הקיבוץ - המשך

שדות ירוקים תרגום חופשי – יונתן

פעם היו שדות ירוקים,
מנושקי שמש.
פעם היו עמקים,
בהם זרמו נהרות.
פעם היו שמים כחולים,
עם עננים לבנים גבוה מעל.
פעם הם היו חלק,
מאהבה נצחית.
ואנחנו היינו הנאהבים,
שטיילו דרך שדות ירוקים.

שדות ירוקים נעלמו עכשיו,
צרובים משמש.
נעלמו מן העמקים,
במקום שבו נהרות היו זורמים.
נעלמו עם הרוח הקרה,
זה נשטף אל תוך לבי.
נעלם עם האוהבים,
מי נתן לחלומות שלהם לצאת?

היכן השדות הירוקים?
בהם נהגנו לשוטט?

לעולם לא אדע מה,
גרם לך לברוח.
כיצד אוכל להמשיך לחפש?
כאשר עננים כהים מסתירים את היום

אני רק יודע,
שאין כאן דבר בשבילי.
שום דבר בעולם הרחב הזה,
נשאר לי לראות.

ובכל זאת אני אמשיך לחכות,
עד שתחזור.
אני אמשיך לחכות,
עד היום בו תלמד.
שאתה לא יכול להיות מאושר,
בעוד הלב שלך מתנדנד,
אתה לא יכול להיות מאושר
עד שתביא אותו הביתה.
הביתה לשדות הירוקים
וגם אני פעם נוספת.

Green Fields

Once there were green fields,
kissed by the sun.
Once there were valleys,
where rivers used to run.
Once there were blue skies,
with white clouds high above.
Once they were part of,
an everlasting love.
We were the lovers who,
Strolled through Green Fields.

Green fields are gone now,
Parched by the sun.
Gone from the valleys,
Where rivers used to run.
Gone with the cold wind,
That swept into my heart.
Gone with the lovers,
Who let their dreams depart?

Where are the green fields?
That we used to roam?

I'll never know what,
Made you run away.
How can I keep searching?
When dark clouds hide the day

I only know there's,
Nothing here for me.
Nothing in this wide world,
Left for me to see.

Still I'll keep on waiting,
Until you return.
I'll keep on waiting,
Until the day you learn.
You can't be happy,
While your hearts on the roam,
You can't be happy
Until you bring it home.
Home to the green fields
And me once again

פרוטוקול ועד הנהלה 'נוף אשדות' 2/18
מתאריך 20/3/18

<p>סה"כ תוספת התשלום לחבר אגודה/ תושב תעמוד על כ- 100 ₪ לחודש</p> <p>ההצעה תובא לדיון באסיפה ולאחריה תתקיים הצבעה בקלפי.</p> <p>אישור המהלך יעשה ברוב מיוחס של 2/3 מהמשתתפים בהצבעה.</p> <p>האסיפה תתקיים אחרי פסח ככל שההצעה תעבור ברוב הנ"ל, היישום יחל באופן מיידי, במטרה להפעיל את הבריכה כבר בקיץ 2018.</p> <p>בעד- 10 נגד- 0</p> <p>3. <u>היכרות עם פעילויות האגודה - עלון (מוזמן אבנר רון - עורך העלון)</u> אבנר רון הציג את פעילות העלון באשדות יעקב אשר יוצא משנת 1924!! יש קצת בלבול בעקבות "דפי השיח" אשר מוציא מזכיר הקיבוץ לחברים. נקודות שהועלו ע"י חברי הנהלה:</p> <ul style="list-style-type: none"> • מבקשים לצמצם את הדיווחים על ענפי הקיבוץ. • המלצה לייסד מדור "נעים להכיר" בו תתארח בכל עלון משפחה חדשה. • לבחון איך העלון מסייע למימוש המטרה של חיבור וגיבוש הקהילה. • לעודד שילוב של תושבי ההרחבה בתוכן העלון. <p>הוחלט - ועד הנהלה מברך את אבנר ואירית גל על עשייתם ופועלם ומאחל להם הצלחה בהמשך העשייה הברוכה.</p> <p><u>צוות "איכות חיים" (מוזמן ישראל ברקאי - מרכז הצוות)</u> ישראל ברקאי הציג את פעילות הצוות עד היום ואת התוכניות לשנה הקרובה. ביקש לקבל מנדט מחודש מהועד להמשך הפעילות.</p> <p>המשך בעמוד הבא</p>	<p><u>מס' חברי הועד: 11</u> <u>משתתפים:</u> אדמית פלג, אלמוג אביעוז, גיא צליל, יונתן שטיינדל, יותם בארי, יריב לוי, גיא צליל, ראלי ראובני, נורית רז, ניב ליש, רבקה מנטל, גלעד גורן. 3. <u>מוזמן קבוע:</u> יונתן אלטר - מזכיר הקיבוץ 4. <u>חסרים:</u> נואית שושני 5.</p> <p>סדר היום:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול ישיבה 1/18 2. בחינת הפעלת בריכת השחייה ע"י האגודה הקהילתית. 3. היכרות עם פעילויות האגודה - עלון (מוזמן אבנר רון). 4. צוות "איכות חיים" (מוזמן ישראל ברקאי) 5. עדכונים שוטפים <p>דיון והחלטות:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>אישור פרוטוקול 1.18 הוחלט - מאושר.</u> 2. <u>בחינת הפעלת בריכת השחייה ע"י האגודה הקהילתית</u> ועד הנהלה קיים דיון בו פורט תהליך בחינת העברת האחריות על בריכת השחייה החל מהחלטת הועד לבחון את הנושא ב 1/8/17, דרך ה"שימוע" הקהילתי ועד הצעת ההחלטה שהועלתה לדיון בישיבה זו. הוחלט - <ol style="list-style-type: none"> 1. ההנהלה ממליצה לאגודה לקחת אחריות על הפעלה ושיפוץ בריכת השחייה החל מעונת 2018 בתנאים הבאים: <ol style="list-style-type: none"> א. תוספת תשלום למס האגודה בסך 50 ₪/חודש/חבר ולתושב - עבור מימון שיפוץ הבריכה. ב. תוספת תשלום למס האגודה בסך 50 ₪/חודש/חבר ולתושב - עבור תפעול הבריכה כ- 4 חודשים בשנה.
---	--

פרוטוקול ועדת הנהלה 'נוף אשדות' - המשך

<p>ע"י ועדי הנהלה של נוף אשדות ומתיישבי אשדות מאוחד.</p> <p>הוחלט - באחריות מנהל הקהילה להזמין את ההורים של בני הנוער שנכנסו למסיבה בניגוד להחלטה, לשיח משותף לגבי נורמות ההתנהגות וחשיבות קבלת סמכות הנהלה (אושר ללא מתנגדים).</p> <ul style="list-style-type: none"> השתתפות בני הנעורים (כיתות ט-י"ב) במסיבה עברית המתוכננת ליום ו' 20/4/18. <p>הוחלט כי תתאפשר כניסת בני הנוער למסיבה בתנאים להלן (בעד- 6 נגד- 2):</p> <ol style="list-style-type: none"> כניסת בני הנוער תעשה באחריות ההורים ובנוכחותם תיאסר שתיית אלכוהול ע"י בני הנוער בתחום המסיבה יעשה ע"י ועדת התרבות פיקוח על מכירה והגשת אלכוהול לבני הנעורים <ul style="list-style-type: none"> עדכונים- <ol style="list-style-type: none"> יום החייל יערך ב'בית אילי ביום ו' 23/3 עבור כל חיילי אשדות איחוד ומאוחד ביוזמתה המבורכת של או"י כהן. השנה לראשונה תשתתף האגודה במימון האירוע מתקציבה. מערכת החינוך סיכמה 5 חודשי פעילות תקציבית (ספטמבר-ינואר) באיזון תקציבי ועפ"י התוכנית. <p>רשם פרוטוקול: גלעד גורן - מנהל הקהילה</p> <p>ניב ליש – יו"ר</p> <p>המשך בעמוד הבא</p>	<p>(נספח - תקציר מנהלים כפי שהוצג בישיבה)</p> <p>הוחלט-</p> <ul style="list-style-type: none"> ועד הנהלה מביע הערכתו לפועלו של הצוות ונותן מנדט מחודש להמשך פעילותו. פעילות הצוות תפורסם לציבור. פעילות הצוות תעשה במסגרת התקציב שיאושר מידי שנה במסגרת תקציב האגודה. הצוות יפרסם קול קורא לציבור להתנדב לפעילות בו. <p>אושר ללא מתנגדים</p> <p>4. עדכונים שוטפים</p> <ul style="list-style-type: none"> חברי הוועד ביקשו להביא לדיון תוכנית עבודה הכוללת יעדים, תחומי אחריות ולו"ז. הוחלט - באחריות מנהל הקהילה לתאם מפגש לגיבוש תוכנית העבודה בישיבה מיוחדת שאינה מן המניין באחד מימי שישי הקרובים (אושר ללא מתנגדים). שימוש במודול הצבעה מרחוק במערכת "קהילנט" הוחלט- מאשרים רכישה (בלא תוספת תשלום בשנת 2018) ואת השימוש במודול הצבעה מרחוק. (אושר ללא מתנגדים). בקשת צוות בראשותו של יונתן שטיינדל להציב מתקן כושר "בדרך אבנר". עלות המתקן כולל בסיס בטון 3,000 ₪. מקור תקציבי הנו יתרות שנת 2017. הוחלט - הצבת המתקן אושרה. מיקום המתקן הסופי יקבע ע"י צוות בראשותו של יונתן (ללא מתנגדים). אירוע כניסת בני הנעורים (כיתות ט-י"א) למסיבת פורים למרות החלטה ברורה שהתקבלה בנושא
---	--

פרוטוקול ועדת הנהלה 'נוף אשדות' - המשך

פסח תשע"ח

חברים יקרים,

האביב הפריחה וההתחדשות נמצאים בכל פינה, זו התקופה הכי יפה בשנה. ולמרות שהגשם "חלף הלך לו" הוא בהחלט מוזמן לסיבוב פרידה נוסף לפני שתלך. המוטיב החשוב ביותר בחג הפסח הוא היציאה מעבדות לחירות.

בתקופתנו, ועל אף כל הבעיות, הקשיים, והקונפליקטים, עם ישראל שוכן לבטח בארצו.

ואם ברמה הלאומית "דיינו" נברך ליציאה מעבדות לחירות ברמה האישית, המשפחתית והקהילתית:

שנצא מהשעבוד לכסף, ללחץ ולעבודה לחירות של רווחה, שקט ועבודה מספקת. שנצא מהשעבוד לאמצעי התקשורת המקיפים אותנו מכל עבר לחירות של שיחה פנים אל פנים, הקשבה אמיתית לזולת וזמן לספר טוב.

שנצא מהשעבוד לעצמנו ולצרכים הפרטיים לחירות של אחריות משותפת ומשמעותית בקהילה מתחדשת וצומחת.

שנצא מהשעבוד לדעות קדומות, סטיגמות ותוויות לחירות של חשיבה עצמאית וקבלת האחר והשונה.

חג פסח שמח,

גלעד גורן- מנהל קהילה
אגודה קהילתית – "נוף אשדות"

תקציר מנהלים- לקראת ישיבת ועד הנהלת "נוף אשדות"
בנושא: צוות תרבות חיים
פעילות שנעשתה עד היום:

- קביעת נהלים לגבי שימוש באופניים חשמליים ו"גולפיות" ואכיפתם
- תפעול מתקני חלוקת שקיות לאיסוף הפרשות כלבים.
- יצירת מנגנון אכיפה "קהילתי".
- הנחלה והשרשה של נורמות התנהגות.
- סיוע ומעורבות בפתרון קונפליקטים בין אדם לחברו.

תוכנית לשנה הקרובה:

צוות:

חברי הצוות- ברוריה שרון, שאול אלטר, שרה בארי, דובי שושני וגינת סלומון. צוות נאמני תחבורה- אמנון גורן, גל מלמוד, אילן בארי ואורי גלעד. תעשה קריאה לחברים נוספים להתנדב לצוותים.

פעילויות ותחומי אחריות:

- חידוש הציור בחזית 'בית קרפ' (תוכנית ביצוע תובא לאישור ועד ההנהלה).
- מנגנון אכיפה "קהילתי".
- המשך הנחלה והשרשה של נורמות התנהגות.
- המשך סיוע ומעורבות בפתרון קונפליקטים בין אדם לחברו.
- תפעול מתקני חלוקת שקיות לאיסוף הפרשות כלבים.

תקציב:

בתקציב 2018 תוקצבה הפעילות בסכום של ₪ 10,000

ישראל מבקש את המנדט להמשיך את הפעילות עפ"י התוכנית.

ממשאבי אנוש

בתפקידים בכירים הוא בהחלט אחת המטרות המרכזיות אך לא רק, שילב צעירים בהנהלות השונות, בוועדות, בעשייה הקיבוצית הינו מהלך חשוב ביותר וגם אליו אנו שואפים.

בהקשר לכך בימים אלה יצאתי במכרז לצעירים (במעמד מועמדות לחברות) שישתלבו כמשקיפים בהנהלת 'אגדה' (עסקים) והנהלת קהילה. קיבלנו החלטות בהנהלות לגייס צעיר/ה אחד/ת בכל הנהלה, שיביע עמדותיו, ישקף את הצד של הצעירים, יילמד וילמד, ויהיה חלק מדיונים לקראת קבלת החלטות בכל הנושאים בהנהלות. (מכרז מצורף בעלון).

עוד אני רוצה לאחל בהצלחה ותודה לרות שטיינזל שלקחה על עצמה להיות הממונה להטרדה מינית בקיבוץ (קהילה ועסקים) וזאת בהתנדבות. רות עו"סית במקצועה, מביאה הרבה ידע מהעולם המקצועי שלה וגם עוברת קורס ייעודי לנושא. אליה מצטרפת אדמית פלג, שיצאה גם היא לקורס ותהווה עבור רות תמיכה, התייעצות ושותפה לעשייה. במידה ועולה סוגיה/תלונה בנושא, אם זה בקהילה/בעבודה, מוזמנים לפנות לרות- 050-8652689 יש לה את הידע, הסמכות והיכולת המקצועית לטפל בנושא.

ביום ראשון הייתה הרמת כוסית לכבוד חג הפסח לעובדי הקהילה ואשדות בעמק. אני רוצה לצרף לכם דברים שאמרתי ולאחל לכולם חג שמח, חופשה נעימה, והרבה אושר ואהבה בחג הזה.

מתוך הרמת כוסית לעובדי הקהילה ואשדות בעמק-

מבחינתי שני המפגשים שיש לנו בשנה, של כולם ביחד (ראש השנה ופסח), הם ההזדמנות עבורי ועבורנו לפגוש את כולם, לומר תודה ולהביע הערכה על השותפות בעשייה, על כך שברור לנו שבזכותכם בעיקר אנו איפה שאנחנו וממשיכים להתקדם.

סוף בעמוד הבא

בתקופה האחרונה יש ריח חדש באוויר, החורף (שהיה מאוד קצר וכמעט בלתי מורגש) מפנה מקום לאביב, פריחה, שמש ותחושה של משהו חופשי יותר, נעים.

בתקופה זו אנו מתחילים תהליכים שונים כמו תהליכי משוב שנתי עם העובדים, דיוני שכר, יום גיבוש לקהילה ועוד.

בנוסף, בימים אלה עוסקת בכמה דברים משמעותיים עבור הקיבוץ-

נושא הקליטה נמצא על שולחני כבר זמן מה, בתהליך של צוות האיתור (רונית איתן, נורית רז, כרמל בן דוד גנץ, ראלי ראובני, אני ויונתן) הוגדר התפקיד, שוחחנו עם מועמדים חברי קיבוץ, בחנו את הצרכים והרצונות של הקיבוץ. יחד עם זאת, בשל שינויים בנושא הקליטה למבונים, החלטנו לבצע חשיבה רחבה יותר, ולבנות תכנית עבודה בנושא הצמיחה הדמוגרפית לשנים הבאות, מתוך זה תוכל מנהלת הצמיחה הדמוגרפית לייצר לעצמה תכנית שנתית מוסדרת וברורה, אותה נוכל לשקף גם לכם חברים ומועמדים לחברות. כולכם יודעים שזוהר ביקשה לסיים ואנו בתהליכים סופיים לסגירת מחליפה ולאחר תהליך החשיבה הנ"ל שנבצע נוכל לקבל החלטות סופיות.

תהליך נוסף חשוב הוא בחינת הנושא של מנהיגות צעירה, הנושא מורכב לא רק אצלנו, הוא נושא שעולה לכותרות בכל הקיבוצים ובכולם מאוד קשה לבצע לעומק את המהלך הזה. לכן חשוב לנו לעשות צעד נוסף, מעבר להקמת צוות שילוב צעירים שעסק בנושא שילוב צעירים בתפקידים בקיבוץ (שהקמנו ב-2016) ולהקים פורום מנהיגות צעירה שמי שיוביל אותו יהיה אחד הצעירים שייקח את זה על עצמו בתמיכה שלי ושל יונתן.

אנחנו בתהליכי חשיבה ראשוניים, אבל כפי שאני רואה את הנושא: המטרה היא שיהיה שיח בריא, ובתוך הפורום הזה יינתן לצעירים מרחב עשייה, פעילויות ולמידה שיקדמו אותם לתפוס מקום ולהוביל את הקיבוץ. הרצון שלנו לשלב צעירים

ממשאבי אנוש - סוף

מכרז לצעירים/במעמד קליטה לחברות) להנהלות הקיבוץ

בהתאם להחלטה שהתקבלה בצוות התיאום ואושרה במועצת קהילה ובמועצת 'אגדה', אנו יוצאים למכרז לשילוב צעירים (במעמד קליטה לחברות) בהנהלות:
הנהלת "אגדה" ההנהלה הכלכלית | הנהלת הקיבוץ (בעיקר חברתית).

אחד בכל הנהלה

המועמד/ת לחברות יהיו על תקן משקיף-ז"א, השתתפות בישיבות באופן סדיר וקבוע, ישתתף בדיון, יביע עמדה, אך לא יצביע בהחלטות.

יעוד התפקיד: שותפות פעילה בדיונים, צבירת ניסיון ציבורי ושותפות בהתוויית מדיניות בקהילה ובאגדה.

מכאן מתבקשת חשיבה מערכתית, רקע כלשהו בעסקי או קהילתי, בהתאם להנהלה המיועדת ורצון להשפיע ולתרום לקיבוץ.

תנאי התפקיד:

- ❖ השתתפות סדירה בישיבות.
- ❖ השתתפות באספות כלליות.
- ❖ מעורבות חברתית, קהילתית ואז עסקית.
- ❖ אורך קדנציה שלוש שנים.
- ❖ בהתנדבות.

הבחירה תעשה בצוות התיאום, ללא קלפי.

נא לפנות לסמדר מטלון-בירגר

smadar@ashdot.org.il

עד יום 15/4/18.

אני מקווה וזה חשוב לי, שכל אחד, לפחות בענף שלו, במקום העבודה היומיומי שלו, מרגיש שהוא קם בבוקר למשפחה, לקבוצת חברים או לקבוצת עבודה שעובדת יחד לאור משימה משותפת - בשותפות. ודבר כזה, מעבר למהות התפקיד, הוא אחד מהמנועים העיקריים שלנו.

בחג הפסח, חג שבו יצאנו מעבדות לחירות אני רוצה לדבר קצת על יכולת הבחירה שלנו.

אנחנו קמים כל בוקר, הולכים לעבודה, העבודה לעיתים שוחקת, לפעמים אני רוצה להיות עם המשפחה שלי, עם הילד שלי שחולה, עם ההורה שלי, לפעמים סתם בא לי לנוח, לנפוש. אבל אנחנו מחויבים, מחויבים לצוות, למערכת, לפרנסה, למשימה. אז איפה בכל זאת יכולת הבחירה שלנו? אם כל הזמן אנחנו במרוץ החיים?

יכולת הבחירה שלנו היא במה לעשות, ואיך לעשות את זה.....

האם אני בוחר לעשות תפקיד שאני אוהב? האם אני בוחר לעשות אותו בצורה שאני מאמין שצריך לעשות אותו? האם ניתנת לי במקום העבודה עצמאות, יכולת מחשבה, יכולת להביא את עצמי לתפקיד?

כל אלה הם החופש שלנו, חופש העיסוק, לעבוד בעבודה שאנחנו אוהבים, עם אנשים שאנחנו אוהבים ועם תחושת סיפוק. אולי זה נשמע קצת אופורי, אבל אני באמת מאמינה שאנחנו יכולים למצוא במה שאנחנו עושים את המקומות בהם אנחנו בוחרים!!! ומביאים את עצמנו, וגם מביעים את עצמנו. וזה מבטא את החירות שלנו.

אני רוצה לאחל לכולנו, חג פסח חופשי ומאושר, שתזכו להיות יחד עם המשפחה, לנצל את הזמן המשותף, לדבר, להקשיב, ולאהוב.

!!!nne dn

סמדר - מנהלת מש"א.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

תלמידי גימנסיה "הרצליה" במחנה עבודה
באשדות בשנת תש"ז

במשך השנים, מבין מאות "מחנות העבודה" שהיו באשדות, בשנת תש"ז היו כאן גם תלמידי גימנסיה "הרצליה". המדריך מטעם אשדות של אותה קבוצת תלמידים היה עזריאל זאבי. עם סיום תקופת עבודתם בקיבוץ, חבורת התלמידים הקדישה "לעזריאל ולחברי אשדות" חוברת בה הם רשמו את רשמיהם משהותם באשדות. צריך לזכור שתקופת ביקורם באשדות מתרחשת לפני קום המדינה. התלמידים לא רשמו את שמותיהם ליד כתבותיהם, אבל רשמי ליבם ברור לגמרי.

להלן התרשמותו/ה אחד/ת החניכים. תודה לאירית גל שהקלידה חוברת זו.

שבת שלום וחג שמח,

שאל ינאי

בבית החרושת לשימורים

השחר החל לעלות עת הנוטר דפק על דלת חדרנו והעירנו לעבודה. האויר צונן והכל מסביבך היה רענן ובהיר כאילו נברא היקום מחדש. הזדרזתי ויצאתי את החדר כשפני

מועדות למקום עבודתי. בהכנסי לבית החרושת היה הכל רועש, החלל היה מלא קיטור ויש וחשבת שהעבודה כאן התחילה זה כבר. אנשים לבושים סינורים וחגורים שקים מתרוצצים הנה ושוב. מי עם חבית ומי עם ארגז והכל רץ ופועל במהירות, אין פנאי יש להרבות את התוצרת עד כמה שאפשר. ברגעים הראשונים קשה להסתגל לרעש ולהמולה, אולם לאט הנך נכנס בקצב העבודה המהיר ואברך גם הם מתחילים לנוע כגלגלי המכונות הפועלות בלי הרף.

מנהלי העבודה חוצים במהירות את אולמי בית החרושת עשרות פעמים ביום כשפניהם רציניות. אגב התרוצצותם הם חוטפים פועלים מכאן ומעבירים לשם. הנה הם פורצים מבעד לקיטור, עיניהם מביטות לכל עבר ואינן מבחינות בשום דבר. כך הם חיי מנהלי העבודה – התרוצצות והתרגשות תמידית. כל כך רגילים הם בהתרוצצות זו עד אשר לעתים כשאינם מוצאים עבודה, רואה אתה אותם עומדים באמצע אולם בית החרושת תוהים וחסרי אונים כמכונה שנתקלקלה. משמגיעה שעת הפסקת האוכל, נעלמים האנשים אחד אחד וקצב נשימתה של המכונה הענקית הולך ופוחת. פה ושם נשמעות נשימות קצרות ואיטיות של מכונות גונחות ופולטות קיטור המחכות לידיים מנהלות. זוהי תמונת המפעל שבו עבדתי, מפעל התעשייה שהוא חלק ממאמצו של הישוב העברי. מפעל המעלה על נס את הישגנו בארץ הזאת – מצריך קטן לבישול ריבה לבניין רחב-ידיים המכיל מאות חברים עובדים על מכונותיהם ומכשיריהם.

וכעת בחוזרי הביתה, לספסל הלימודים ולחיי הקריה הסואנת יש בלבי הרגשה שעשיתי משהו במישרין למאמצי הכלל של הישוב.

ומי יודע? יתכן כי באחד הימים תתגלגל קופסת הריבה לאחד מחיילינו, שם הרחק הרחק באחד המדבריות הנדחים, בשעה שתוקפים אותו געגועי מולדת. אז יעיף את

סוף בעמוד הבא

ארכיון אשדות איחוד - המשך

כ"ו בניסן תשע"ח אשדות יעקב איחוד

הקול הקורא לנו לזכור,

אז ועתה

נישיר מבט אל תהום הרע האנושי,

אז ועתה.

כי לפתח חטאת רבץ

התכנסות ליום הזיכרון לשואה

תשע"ח, יום רביעי כ"ו ניסן

11.4.2018

בשעה 19:45 בחדר אוכל

כמדי שנה, נדליק נר זיכרון אישי

עם הכניסה לטקס

לכבד את זכרם של יקירינו,

שנספו בשואה.

כל הציבור מוזמן הטקס יתחיל בדיוק

ב – 20.00

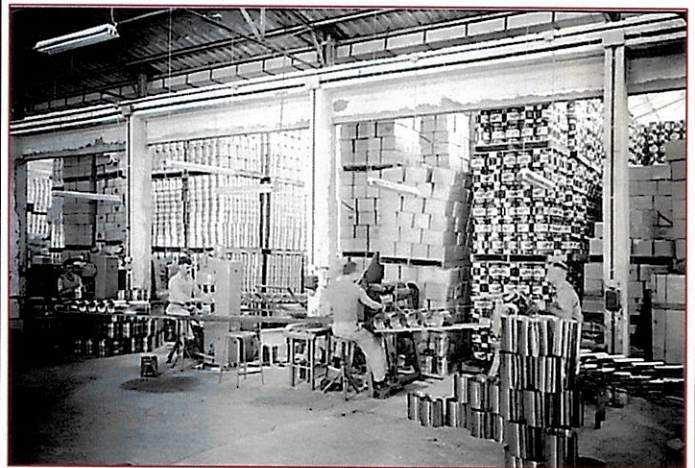

עינו על הפתקה המודבקת ויראה את השם 'אשדות יעקב'. ויכוון לבו אלינו – ובעיני רוחו יחזה את ארצו הפורחת הריה ועמקיה הנאים, ימה התכול ורחב הידיים, ופלגיה העלזים, ושדותיה המזהיבים בשמש. את ילדיו השחומים ומלאי החדוה ישק מרחוק, נשיקה כה עמוקה, עצובה ועם זאת מלאת תקווה לעתיד. מה יקרים יהיו לו זכרונות אלו וכמה תנעם לחיכו הריבה שבאה ממולדתו הרחוקה.

וכך חושב אני: מה טוב כי בחלקי נפל לגרום בעקיפין לאותו חייל כמה רגעי עונג בעצם המלחמה הסוערת בזכרו את ביתו ומולדתו.

ותוך כדי מחשבות שומע אני לפתע את קולה הצרחני של מנהלת העבודה: 'הי! בחור! ובטון של בקשה ופקודה כאחד אני מועבר ממקומי לפינה אחרת אי שם בבית החרושת.

בבית חרושת 'אשד'

פסח 1952 – זמן פילוג !!!

בינינו. מצד שני אין אנו מעוניינים בחדר האוכל לסדר ולכן איננו מעוניינים בהגרלה. אם תהיה התעקשות בעניין זה מצד החברים נהרוס את כל החג, לא רק את ליל הסדר מכוון שהתכנית למשך כל השבוע היא משותפת ואם תהיה מרירות בעניין זה – לא נוכל לקיים את התכנית של כל השבוע.

זקצר – החלטה צריכה להיות שיקיימו את הסדר ואת ההכרעה על המקום למסור לועדה ולמזכירות.

הצבעה: הוחלט לפי הצעתו של זקצר, ברוב קולות.

גולדשמיד – מתוך פזיזות אין צורך לקצר את הדיון. צריך לאפשר לחברים להביע את דעתם.

מנשה עמלי – אני מציע לגשת לסעיף השני תחילה ואם אחרי הסעיף השני יהיה צורך אחר-כך לדון על הסעיף הראשון, נוכל לחזור ולדון בו.

גרשון קורן – אני נגד ההצעה של זקצר כי לדעתי יש לתת לציבור לבקר את החלטת האסיפה הקודמת כי אחרת הועדה לא תוכל לפעול.

לוריה – אני מציע לקבל את הצעת ועדת התרבות.

אליהו – אני נגד הגרלה. בעניינים עקרוניים אנחנו צריכים לעמוד בתוקף אבל זה עניין חולף.

אהובה – בשביל מה דרשנו קודם את חדר האוכל? עכשיו זה מתקבל כנסיגה ורתיעה. ולהבא צריך לדעת על מה עומדים.

גפני – אני תמהתי מדוע נלחמו על חדר האוכל ואני בעד האנגר.

המשך בעמוד הבא

אסיפה כללית מיום 29/3/1952

רחוק	דב
ברד	צברדע
ארבה	כנים
הער	ערוב
מפת בכורות	דבר

על המדוכה איפה נחגוג את פסח?

יש קשיים רבים בקשר עם סידור חג הפסח. חשבנו שנשכנע את הצד השני שאנו צריכים לחוג בחדר האוכל ולא הצלחנו.

זלמן – בשם ועדת תרבות: יש יסוד להניח שאם שני הצדדים יתעקשו, אי אפשר יהיה לקיים את הסדר.

בועדת התרבות סיכמנו שאנו מוכרחים לחוג השנה את הפסח מבחינה חברתית. אנו מתנגדים להגרלה. אנו מציעים לקיים את הסדר **בהאנגר** כי לדעתנו יהיה לנו שם יותר נוח. במקרה שתתקבל הצעה אנו מציעים לא להגביל את הצד השני לגבי הגדלת חדר האוכל. נוסף לכך אנו מציעים לצד השני שהקישוט בחדר האוכל יעשה במשותף או ע"י הסכם איתנו. אם הם יקבלו זאת, הרי לא יהיו קשיים ואם לא נגביל אותם בקישוט חדר האוכל רק לערב הראשון. כי חדר האוכל משמש את כל הציבור.

חנן רייכמן – לדעתי צריכה להיות הגרלה. ביחס לסעיף האחרון במקרה שחדר האוכל יהיה ברשותם – אני מקבל את הצעת ועדת התרבות.

גרשון קורן – הנימוקים נגד הגרלה: בעצם ההסכמה להגרלה יש הכרה בשוויון זכויות

פסח 1952 – זמן פילוג - המשך

ואיך נראה הסדר בהאנגר המיתולוגי? תעיז אילנה בן יהודה מאשדות מאוחד

...התחושה המיידית שהמילה "פסח" מעלה בי היא – שתיים: האחת – טעמה של מצה יבשה וצחורה, המנוקדת בנקודות חומות ונשברת לי בין השיניים. והשנייה – מפה צחורה. למה דווקא אלו? אני משערת שבפעם הראשונה ששמעתי את המילה "פסח" - היה זה עם וליד מצה ומפה...

והיכן נפגשו השתיים? בהאנגר הגדול, ששימש אולם אירועים ראשי לפני הפילוג, וגם שנים אחריו. אני זוכרת שורות ארוכות של שולחנות המכוסים במפות צחורות ועמוסים במצות, כמובן, ובהמון מאכלים, שמתוכם אני זוכרת רק את העוף המכובס, שכדי להתגבר על בשרו התפל והמשעמם, הייתי חייבת לנגוס גם בעור שלו...

אני זוכרת המוני אנשים לבושים חולצות צחורות, ממלאים את הכסאות והספסלים, מתכנסים במקהלה הגדולה, סובבים במחולות, קוראים טקסטים מוזרים ומעבירים את המאכלים מיד ליד על השולחנות הארוכים. ובעיקר אני זוכרת את האווירה הכל כך חגיגית ומרוממת ששררה באולם הגדול. אז, כמובן, הייתי רק בבחינת צופה פאסיבית, אבל מורשמת מאוד...

הסעודה הגדולה, שנאכלה בהנאה וביסודיות - גם ע"י אלה שהמתינו בסבלנות למועד וגם ע"י אלה שלא התאפקו והחלו לנגוס וללעוס מייד כשהתיישבו לשולחנות.... ואחר כך – החלק השני, עבור מי שנותר בחדר האוכל. והצגת ה"חד גדיא" עם התלבשות, ושירת ה"אחד מי יודע" ולבסוף: "חל סידור פסח". ומייד אחריו – החיסול המפרך ורחיצת ערימות הכלים הבלתי נגמרות.

המשך בעמוד הבא

מנחם – אני נמצא בקרב ולא חושב על סדר.

הרצל – אני בעד הגרלה. אני מעוניין שזה יהיה בחדר האוכל מבחינת העבודה במטבח. ובכל זאת אני מסכים בעד ההגרלה כי זו הצעה הגיונית וצריך לפעמים לקבל הצעה מהצד השני אם היא הגיונית.

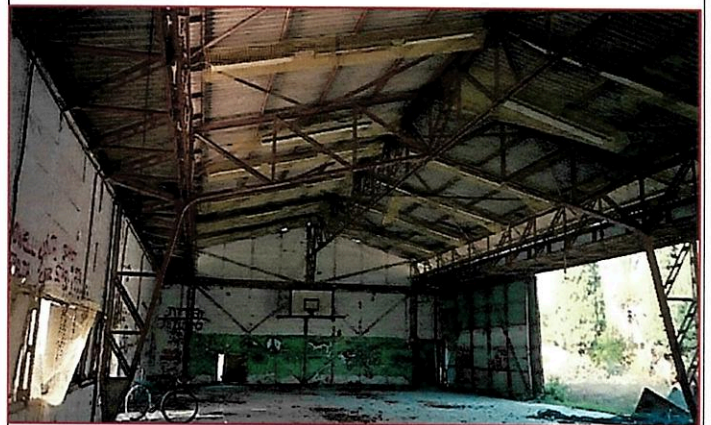
שמעון שניפר – חברים רבים היו מהתחלה בעד האנגר. לא היתה כל מלחמה בינתיים.

חיים – אנו מדי פעם משנים את דעתנו וזה רק מבלבל את החברים ואני בעד הגרלה.

נחמה ערפלי – הגרלה היא ויתור הכי גדול. אנו צריכים להחליט על מה שאנחנו רוצים ואני בעד האנגר.

יוסף – אני חושב שקרתה טעות הערב, כי אילו היינו דנים בסעיף השני היינו בודאי נמנעים מכל הדין הזה. וחדר האוכל חשוב לנו מאד. אני מציע לדון עכשיו בסעיף השני ואחר כך נצביע על הסעיף הזה אם יהיה עוד צורך בזה.

הצבעה: מי בעד הצעת האסיפה הקודמת – 5
מי בעד הצעת ועדת התרבות – 38
הוחלט לערוך את הסדר בהאנגר.

פסח 1952 – זמן פילוג - המשך

שירה ונגינה שבה השתתפו אורחינו ברונזפט מירושלים והפסנתרן פורטנוי מת"א בשעה יותר מאוחרת רקדו הצעירים בליווי נגינה על הפסנתר ומפוחית יד.

למרות שאת הסידורים האחרונים צריך היה להכין ולהתאים 'ברגע האחרון' ממש, עבר ליל הסדר 'בשלוש' - לשביעות רצונם של רוב החברים. הדוחק והצפיפות לא היו למעלה מן ההכרח.

למחרת היום, בשעות המוקדמות של הערב התקיים טקס קציר העומר והבאתו, שגרם קורת רוח לציבור ולילדים ביחוד.

מאליה מתבקשת המחשבה שמא כדאי ורצוי בכלל להבדיל את חגיגת העומר מסדר ליל הפסח? בכל אופן טעון הדבר שיקול ובירור, כי כמה פנים לחיוב ושלילה בצורת חגיגה זו.

במוצ"ש, שהוא מוצאי א' פסח, התקיים קונצרט לפסנתר של פורטנוי – שבוצע ביכולת רבה וברגש עמוק, תכנית מיצירותיהם של היידן, שומן, שופן ועוד. זה מזמן לא זכה הציבור שלנו לקונצרט כה יפה כמו הפעם.

בשני לחול המועד התקיימה הרצאתו של גילי (מאפיקים) על המצב בארץ. ההרצאה ריכזה קהל ניכר ובה נסקר המצב בארץ בשבועות האחרונים.

עם הכרזת מצב צבאי בנפה בוטלו שאר תוכניות פסח, שכללו הרצאה ספרותית ועוד הופעה.

במשך כל השבוע של החג פתוחה תערוכת ציירים בבית התרבות, משתתפים במוצגים בתערוכה זו: ציפורה סולומון, רמי ספרוקט, אריה קובלסקי, ודוד שטנסקי מאשדות.

ועוד חברים מאפיקים, כנרת ובית זרע.

למעלה מ-30 תמונות בשמן ובצבעי מים ו-15 רישומים בעפרון מקשטים את בית התרבות בשלל צבעים של נוף הסביבה והמקום. כמה תמונות מושכות את עינו ולבו של המסתכל ובודאי ראויות לתשומת לב החברים ולהערכה מיוחדת.

יעקב שורצמן

הקלדה: אירית גל

כבר שנים רבות שכל משפחה חוגגת לעצמה את ליל הסדר – כאן או במקומות אחרים. אני גם יודעת שלא כולם אהבו כל כך את הסדרים ההמוניים שלנו. אבל בשבילי – ליל הסדר היה ויישאר מהחוויות היותר אהובות ומרוממות של חיי באשדות.

ועוד בענייני פסח והפעם מודל 1948

סידור סדר פסח

בקשר למצב הביטחון התעוררה השאלה על אופן סידור ליל הסדר השנה.

השאלה נדונה בועדת התרבות, בועדת הביטחון ובמועצת המשק. סוכם שאין לערוך השנה סדר מסורתי מלא, אלא יש להתאימו למצב הקיים.

הפרטים והצורה של הסדר נמסרו לציבור לועדת התרבות והביטחון.

הולך וקרב החג וראשית דבר התאספו הגננות והמטפלות לשיחה עם התוכן והמנהגים הנהוגים בגנים שלנו בערב החג ובחג עצמו. כל גיל והתוכן המתאים לו.

הוחלט, להשתדל ככל האפשר, לא לפגוע גם השנה במסורת הנהוגה בכל שנה.

התכונה לפני החג – עשיית יין צימוקים, בניית תנור לאפיית מצות. נקיון יסודי בכל פינה, התחדשות בגדים חדשים. בראש כל הדאגות הללו – שי למגוייסיים, לבחורים שלנו המלווים שיירות ומגינים על הישובים שלנו בכל פינות הארץ.

ימי הפסח השנה

לרגלי ההפרעה הבלתי צפויה מצד הגשם, שירד בכמות ניכרת, למעלה מ-10 מ"מ, נאלצנו ברגע האחרון לשנות מן התכנית של ביצוע סדר חג הפסח. את חגיגת קציר העומר והבאתו היה צורך לדחות – ואמנם הוחגו למחרתו בטקס נפרד שבוצע ע"י ילדי כל הכתות של ביה"ס. סעודת החג קויימה בשתי משמרות ובכל אחת ישבו מסובים כשש מאות איש. פעמיים הוקראה ההגדה והושרו שירי חג האביב והחרות. בתום המשמרת השניה עוד התקיימה תכנית חופשית של

המסדר יעבור לנוח

בשני האשדותים. אודי מציינת את האוירה החיובית ששררה ואת תחושת היחד של עשרות אשדותנים משני עברי הרוביקון, הגאים ללבוש את מדי צה"ל. זו אותה אודי, שרשמית השתחררה מצה"ל לפני המון שנים, אבל צה"ל לא השתחרר ממנה, ובהרבה מובנים היא נותרה פייטרית, שאם צריך, יתשכב על הגדר' למען המשרתים, ואם נחוץ, תקים אוהל מחאה כדי שתישמע זעקתם האילמת על שכר הדירה שגובים מהם הקיבוצים. אודי כהן, אשדות כולה גאה בד!!

ילדים יקרים חיילים וחיילות שלנו,

לפנק, לפנק, לפנק, כשנולדו ההורים שלכם אמרו עליהם הלוואי והילדים האלו לא ילכו אל הצבא, אך הם הלכו...

בינתיים גם אתם נולדתם, וגם עליכם אמרנו את אותו הדבר בדיוק, ובכל זאת גם אתם משרתים בצבא. זו דרכה של ארצנו לעת עתה.

במהלך השרות הצבאי אתם רחוקים מהבית ואנחנו נשארים מאחור, דואגים, מתגעגעים, מתפללים לשלומכם, ובעיקר תמיד אוהבים רצינו לפנק ולפרגן כי שלפנו אתכם משגרת החיים השקטה והמפנקת למסלול צבאי שהרבה פעמים הוא קשוח, מאתגר, מתסכל ומתיש.

ופשוט כי הרגשנו שהכי מגיע לכם איזה פסק זמן מפנק.....

אז לכם שעומדים להתגייס בקרוב, אתם שעל סף שחרור, לקצינים והקצינות, אתם

המשך בעמוד הבא

80 חייל וחיילת, אשדותים למהדרין, התייצבו בארבע אחר הצהריים של יום שישי בבית איל, לאירוע מפנק שכלל: תחרויות היתוליות, 'בירה ונשירה' עם כוהנת הזמר העברי, ספא, עיסויי גוף, פעילויות ספורט מגוונות וגולת הכותרת- צלי בשר על האש. תוך כדי תנועה, עיבה את המערך הסדיר 'כח תגבורי של חיילים משוחררים כדי לייצר הפנינג מרשים וצבעוני. אז נכון, שיש תחושה בקצות האצבעות שהולך ותם לו עידן המלחמות, ויום אחד, מבלי שנרגיש, נהפוך מצבא העם לגיס מקצועי, אבל בינתיים מותר לחגוג.

שאפו ענק מגיע ל-אודי כהן שאירגנה את הארוע, יחד עם אחרים, כולל בני משפחתה, ועמלה על כל תג פרט, כולל שלטים (דוגמת זה שבצילום) שהוצבו במקומות בולטים

המסדר יעבור לנוח - המשך

יום הכיף נערך ב'בית-איל' וכלל בילוי בכלל המתקנים של 'בית-איל', כולל הבריכות, הג'וקוזי והסאונה, מתחם טיפולי מסאג', הפעלה חברתית שמחה ומדליקה, ארוחת ערב מפנקת, ערב בירה ונשירה עם שרה'לה שרון וצוות נגנים מקומי וכן מתנות לסיום האירוע.

ימים יגידו אם הערב הנפלא הזה היה אירוע חד פעמי, או שיהפוך למסורת. בינתיים חובה וזכות נעימה עבורנו להודות לגופים הרבים שנתנו את ידם, ליבם וכספם להצלחת האירוע.

יבואו על הברכה: הקבוצים, 'נוף אשדות', 'אגודת המים', המפעלים האזוריים, לאורנה שמעוני אלמוג וכל 'בית-איל' המקסים, שהעמידו לרשות האירוע את המתחם הנפלא שאין ראוי, מכובד ומתאים ממנו לקיים אירוע קהילתי למען החיילים. צוות בית איל נרתם כולו להצלחת האירוע והכל נעשה מעומק הלב, בשיתוף פעולה מרגש וללא תמורה.

אדוה אלגריסי מ"נהרא" שדאגה לקבל תרומות של בשר, משקאות, וסלטים מאפיקים.

שרה'לה שרון מתנדבת נצחית וצעירה נצחית, שמוכיחה שוב ושוב שגיל הוא רק מספר, ומגשרת בקלילות על פערי הדורות בינה לבין החיילים והובילה ערב שירה שמח וכיפי כשלצידה צוות נגנים צעירים מקומי שכלל את יותם בארי, יקיר סולפיין ואלון תמיר.....

תודה לכל הורי החיילים שהביאו עוגות, סלטים ושאר מטעמים לארוחת ערב משותפת ומפנקת. לכל ההורים שנתנו ידם לעזרה וסיוע ולכל הצוות הרחב שהיה שותף להפקה.

היה ערב מקסים לחיילים ולצ'עירים שהצ'עירנו
לבינה ונשינה

ערב שהיו בו כ-80 צ'עירים

ערב של בינה. ערב של פינוקים והאון

הנאה... חם מאח

אילנה כהן

שעכשו בקורסים, או בקו, או באימון או בבסיסים אתם בגולני, נח"ל, צנחנים, סיירות, גדודים מעורבים, שריון, תותחנים, מודיעין, חיל אויר, חיל הים, קרביים או תומכי לחימה בצה"ל.

אתם בני ובנות קיבוצי אשדות, שנולדתם כאן או עברתם לגור כאן בשנים האחרונות, אתם בני גרעין 'צבר' והחיילים הבודדים שכל כך רחוקים מהבית, הקדשנו את יום החייל באהבה גדולה, בהערכה רבה על השירות הצבאי שאתם עושים ובתפילה מעומק הלב, שכולכם תשובו הביתה בשלום.

תודה גדולה בשם ההורים, החיילים והמשפחות לכל מי שנתן ידו, ליבו ותרם מכספו להצלחת הערב הנפלא בו נכחו כ-80 חיילים וצעירים.

תודה גדולה מכל הלב לכל הצוות הנפלא שבלעדיו זה לא היה קורה,

באהבה אילנה

כי אתם צ'עירים אשדות -

הבית חם מאח

אילנה כהן

יום החייל - אשדות 2018

בקיבוצי אשדות 2018 ישנם היום חיילים וחיילות בשירות סדיר וקבע, המורכבים מבני ובנות אשדות איחוד ומאוחד כולל ההרחבות, תושבים בקיבוצים וכן חיילי גרעין 'צבר' וקבוצה גדולה של חיילים בודדים המתגוררים באשדות המאוחד.

עם מלאת 70 שנה למדינת ישראל, מצאנו לנכון להעלות על ראש שמחתנו וגאווותנו את החיילים, שכן החיילים והצעירים הם הלב של כולנו, במידה רבה הם לב הקהילה ועתיד המקום וזו הזדמנות לזכור ולהזכיר עד כמה הם חשובים, רצויים ואהובים ופשוט לפנק...

רכזת הדור הצעיר - אוֹדֵי כהן שחלמה על הערב הזה, הקימה צוות הפקה בו השתתפו חברים ותושבים מאשדות איחוד ומאוחד, שיחד התרימו אנשים טובים וארגונים ששמחו להירתם למען עשייה קהילתית והרימו יום לתפארת חיילי אשדות ומדינת ישראל.

המסדר יעבור לנוח - המשך

עדכוני דור צעיר

עילאי מידלר - מתגייס לצה"ל
גאים בך ומצדיעים, שמור על עצמך, שיהיה בהצלחה...

יניר שטייננוג - משתחרר מצה"ל
שיהיה בשעה טובה ובהצלחה בדרכך החדשה.. כרגע נשאר לגור אצלנו באשדות, שמחים שאתה איתנו.

שרי אופיר
נוסעת לטייל בעולם הגדול.. שמרי על עצמך תהני ותבלי, מחכים לכם כאן בבית.

רם הראל
חזר מהטיול בחו"ל.. כרגע נשאר לגור באשדות, שמחים שאתה איתנו

דור צעיר

ובית אשדות יעקב איחוד

ברכה

ברצוני לשתף אתכם בהתרשמותי מערב החיילים שהתקיים ב'בית איל' ביום שישי האחרון.

נכחתי בחלק מהערב וניתן היה לראות את ההשקעה והחשיבה לפרטים הקטנים בארגון.

הערב שאורגן על ידי אודי, היה מושקע ומפנק, החל במשחקי הגיבוש ועמדות המסאז' בהתחלה, דרך ארוחה מושקעת על האש, ערב שירה ובירה עם שרה'לה והלהקה ולסיום כל אחד קיבל שקית עם מתנות.

בני חזר מאותו ערב ואמר שהיה ערב מוצלח מהנה ומגבש, והוסיף שזאת הייתה אתנחתא מפנקת ומגבשת לחברה.

נכחו באירוע כ- 80 חיילים והיה אירוע מרשים מאוד.

רוצה שוב להודות לכל מי שתרום או לקח חלק בארגון ובעיקר לאודי המקסימה שניצחה על הכל.

לאור ההצלחה כולי תקווה שהערב יהפוך למסורת.

חניטל שקד

'נוף אשדות'

חג שמח לחיילינו שלא יגיעו הביתה לחגוג!

מימוש זכויות רפואיות

שמגיע, אך לא עושים עם זה כלום, וכאלה שעשו וקיבלו משהו, אך יתכן שמגיע להם יותר, ואנחנו כמשרד המתמחה במימוש זכויות, רוצים לוודא שמי שמגיע לו, יקבל את מלוא הזכויות.

ועדות הביטוח הלאומי, שהן המפתח לקביעת הזכאות, מסביר קן דרור, יושבות מול לקוח פרק זמן מינימלי שלרוב אינו עולה על חמש דקות. הלקוח נכנס, מציג ת"ז, שואלים אותו מה הבעיה והוא מתאר זאת בצורה כללית. רופא מטעם הועדה עורך לתובע בדיקה קצרה מאד, בסיומה הוא מתבקש לצאת. זה מעמד די משפיל ולא ממצה, אומר קן דרור שמשמעתו לגבי התובע היא כבדת משקל ולעיתים קריטית, ולכן חשוב ביותר שבהליך הזה יהיה עו"ד מטעמו שיצטרף לתהליך בצורה עניינית, ויסייע לתובע להסביר לועדה בשפה מקצועית ורהוטה מה הבעיות מהן סובל, לצרף מסמכים רלוונטים ולהתייחס ספציפית לאחוזי הנכות הנדרשים. בוועדות כאלה, הוא מדגיש, מה שלא ירשם, כאילו לא קרה, ומה שנכתב בפרוטוקול (לעיתים קרובות בכתב יד קשה פיענוח), הוא שיקבע ככל הנראה את עתידו של התובע לשבט או חסד, ולכן לייצוג משמעות רבה מאד, אומר ליאור.

במהלך סקירתו הדי ארוכה ומפורטת, שלוותה בדוגמאות ומענה לשאלות מהקהל, הזכיר קן דרור שורה ארוכה של נושאים שבתחום טיפולם כמו תביעות בתחום הביטוח הסיעודי, תביעות בתחום תאונות תלמידים, תאונות דרכים, תביעות בתחום רשלנות רפואית, ייצוג בתביעות לקבלת זכויות קרנות פנסיה שארים ונכות, תביעות בבתי דין לעבודה, דיני נזיקי, בדיקת הסכמי סוכנים עם חברות ביטוח ועוד ועוד.

בנושא מחלות ונכויות, הדגיש שישנם היבטים כמו חשיפה לשמש שהם פוטנציאל לגידולים ממאירים. יש לשים לב למחלות ריאה הנובעות מחשיפה לאסבסט. בעיות של קשב וריכוז כולל הרצף האוטיסטי כמובן

סוף בעמוד הבא

כולנו רוצים להיות בריאים וחזקים (אם אפשר עד מאה ועשרים) אך במידה וחלינו ובריאותנו התרופפה כתוצאה מתאונה, חבלה, או השד יודע מה, קמות כפטריות אחר הגשם הישראלי, חברות שתחום התמחותן הוא לעזור לנו לממש את זכויותינו הרפואיות למול גופים עתירי כח, ממון והשפעה כמו המוסד הביטוח הלאומי ושאר ביטוחים שאולי רכשנו במהלך חיינו. מסתבר שבמדינה כמו שלנו שנפלאות הביורוקרטיה אוכלות בה כל חלקה שפויה, לממש זכויות רפואיות, הוא תחום למקצוענים, ונראה שללא עזרתם והנחייתם של אלה שהתמחו בהשגת זכויות (חלקם אנשי ביטוח בעברם 'שחצו את הקוים') הסיכוי של הדיוטות כמונו לממשן הוא נמוך למדי.

אחד מאותם מומחים הוא עו"ד ליאור קן דרור (מבעליה של חברת 'קן דרור & הראל עורכי דין ומגשרים') שהגיע בשבוע שעבר לפגישה עם חברי אשדות על פי הזמנתה של מנהלת הרווחה הנמרצת שלנו זהר יחיאל. למפגש הגיע מספר מכובד של חברים, מרביתם בני הגיל השלישי, הרבה הודות לעבודת שיווק אינטנסיבית של זהר, שלקחה על עצמה כמשימה ראשונה במעלה, לצייד אותנו בארגז כלים משופר שיאפשר להתמודד עם מציאות חדשה שאינה מוכרת לנו, ולקבל במידת הצורך, זכויות שבעבר הפסדנו, כי לא ידענו על קיומן. עו"ד קן-דרור מציין שלרוב הציבור, ובפרט חברי קיבוצים, נושא השגת זכויות רפואיות הוא זר ומנוכר, ואין לציבור מושג אמיתי מה מגיע להם ולכן גם לא מודעים ליכולתם להשיג זכויות. בהגיעכם לגיל 18, כך אמר עורך הדין, המדינה משוכנעת שאתם יודעים את כל הזכויות והחובות שלכם כאזרחים כאשר הכלל הוא שאם תפרו את החובות תענשו, ואם לא תדרשו הזכויות לא תקבלו אותן. פועל יוצא מכך, שאם לא תפנו ולא תגישו - לא תקבלו, ואם תפנו ותגישו באיחור - זכויותיכם יתיישנו.

קן דרור מסווג את הציבור לשלושה: כאלה שלא יודעים שמגיע להם, כאלה שיוודעים

מימוש זכויות רפואיות - סוף

מזל טוב!
 למאירה ויאאל צפת
 להולדת הנכדה - רונ'י
 בת לאיתאל ואן
 מזל טוב למשפחה!

מזל טוב
 לשולה ואלי פאר
 להולדת הנכד
 בן ליאיר ודורין
 מזל טוב למשפחה!

מזל טוב
 לעדנה וצופר חלף
 להולדת הנכד
 בן לאמיר ואור
 מזל טוב למשפחה!

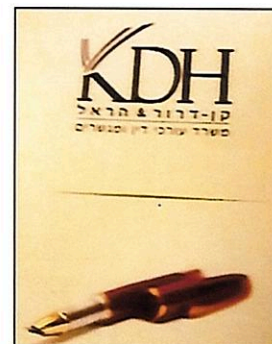
פרקינסון. במידה ואדם לקה בליבו במהלך אירוע חריג בעבודה ואף מעבר לעבודה, ניתן להכיר בזה כתאונת עבודה, והכרה כזו תזכה את התובע בפיצוי גבוה משמעותית מאלטרנטיבה של נכות כללית. הוא הדגיש את נושא החשיפה לרעש ועל העדר הקפדה על רמת רעש סבירה ואמצעים למניעתו כמו אוזניות. דיבר על ציפצופים מחרישי אוזניים, על נימול, שחיקת סחוסים בברכיים ועוד מיני נכויות בגינן ניתן לתבוע את הביטוח הלאומי ו/או חברות ביטוח אחרות שביטחת אצלן. דיבר על כך שאנשים שנפגעו מתאונה או חבלה, בגלל חוסר ידיעה והדרכה, גומרים את כל ימי המחלה שעומדים לרשותם ולא מקבלים את שמגיע להם על פי חוק.

בעניין זה, הדגיש, שתמיד כדאי לברר איתנו לפני שעושים צעד בלתי הפיך ואנחנו לשרותכם בכל עת, בעזרתה של זהר יחיאלי, המקשרת, שלא תחסוך כל מאמץ בנידון. אתם כקיבוץ מתחדש, אמר, אינכם נישום יחיד כמו בעבר, אלא כל אחד משלם דיפרנציאלי על פי הכנסתו.

עבודת המשרד, הדגיש, אינה לשם שמים, וכרוכה בשכר טירחה שיסוכם עם החבר. שכר הטירחה (שנקבע על פי אחוזים מסכום התביעה) מסוכם מראש עם הלקוח ומבוסס על הצלחה בלבד.

על ייעוץ לא ייגבה תשלום.

רשם: אבנרון

איך אומרים קיבוץ בגרמנית?

סיורים בקיבוץ עם ביקורי צליינות בכנסיות בצפון הכנרת, לשם הם מגיעים בשיט ע"ג סירות עץ.

גרמנית תוצרת נהריה

חגי ברון מציג את עצמי לתיירים כחבר קיבוץ בעל וותק של 52 שנה, יליד הארץ, שדובר גרמנית אותה רכש כילד בעיר מגוריו נהריה. בנהריה של שנות החמישים, מסביר חגי, לא יכולת לקנות במכולת לחם או חלב, כי אף אחד לא הבין מה רצית, ומכאן שלא היתה לי ברירה אלא לדבר גרמנית וכך בהתמדה רכשתי את השפה על בוריה. בביקורי הראשון על אדמת גרמניה לפני כשני עשורים, הוא מוסיף, דיברתי מה שידעתי, אך ברחוב הרימו גבה ואמרו שהגרמנית שלי מעט ארכאית. היום, בעקבות הניסיון שרכשתי והשימוש השוטף בשפה, הגרמנית שלי הרבה יותר מלוטשת ומצוחצחת, ואני מצליח ללא קושי לתקשר עם תיירים דוברי השפה. את ה'סיור הבוטני' הוא מתחיל ליד בית 71 שם גדל עץ עם פרי מאורך דמוי נקניקיה, שאותו הוא מכנה 'עץ הקבנוס'. אחר כך אני מציג להם עצי פרי שגדלים בקיבוץ ומאפשר להם לטעום תפוז סיני, אשכוליות (בעצים מול ברוריה) או תפוזים ופומלות מאני מביא מהעצים שלי. ליד מגדל המים מסביר חגי לתיירים הסקרנים על ראשיתו של היציר המיוחד הקרוי 'קיבוץ', שתוכנן על פי משנה סדורה של האדריכל הידוע ריכרד קאופמן - מתכנן ערים יהודי-גרמני שפעל רבות בתקופת היישוב ונחשב לאחד האדריכלים המשפיעים ביותר בתולדות הבנייה בישראל.

קאופמן חילק את אשדות יעקב למספר מתחמים: אזור בתי הילדים, אזור מגורי החברים, אזור משקי (רפת, לול, דיר), אזור המלאכה שכללו מוסך, מסגריה סנדלריה, נפחיה ונגריה, כאשר מרכז הקיבוץ כולל מבני ציבור כמו חדר אוכל מאפיה ובית תרבות; הוא לא שוכח להזכיר את 'החומה המזרחית' העשויה לבני חימר, שלא נותר

המשך בעמוד הבא

חגי ברון (73) הוא יליד נהריה, שהגרמנית שגורה בפיו וזורמת בעורקיו עשרים וארבע שבע. את אהבתו להיסטוריה וידיעת הארץ יישם חגי בתקופות בהן היה מורה בבית ירח וכאחראי לאירגון הטיולים של בית הספר. היום כפנסיונר, הוא משלב את הידע שלו בסיפורים בגרמנית על הקיבוץ של אז ושל היום, ועל צורת החיים המיוחדת שאין כדוגמתה בעולם. בנוסף לסיורי קיבוץ, נכלל חגי ברשימת הסוכנים, כמדריך מבוקש, ויש אליו פניות בלתי פוסקות להדריך טיולים בכל רחבי הארץ, והוא נענה לחלקם, ורק לאלה המתקיימים (באוטובוסים ממוזגים) מקו חדרה וצפונה. המוטו שלי הוא לבדוק מראש לפני שאני מגיע עם קבוצה, אומר חגי, כדי להמנע מהפתעות בלתי צפויות כמו שער נעול.

שאלת השאלות, אומר חגי, היא כיצד תופסים התיירים מגרמניה את הקיבוץ ומה זה עושה להם. בהמשך ניווכח שהטרנד הזה תופס מאד. מבחינה אירגונית זה עובד כך: ישנן שתי סוכנויות ששולחות תיירים לסיור מודרך באשדות יעקב. הסוכנויות עובדות דרך 'נהרא' שמשלמת למדריך את חלקו על פי חוקי הקיבוץ. חלק מהגרמנים לנים בטבריה ומגיעים הנה לסיור, חלק אחר מתאכסן בנהרא. רוב הקבוצות הן של גימלאים, כשלעיתים משולבים בתוכם גם צעירים, חלקם ילדים או נכדים של המשתתפים. יש ביניהם שמסיירים בישראל בלבד, יש שמגיעים אלינו אחרי מספר ימי ביקור בירדן, מה שעלול ליצור לעיתים 'בעיה תדמיתית' משום שהמדריכים המקומיים בירדן עושים להם 'שטיפת מוח' והם באים אלינו 'מורעלים' באנטי ישראליות.

התיירות מגרמניה לישראל צוברת תאוצה בשנים האחרונות, והדבר ניכר בתוספת משמעותית של מדריכים דוברי גרמנית, חלקם צעירים שעברו הכשרה במכון 'גתה' בתל אביב. בפברואר השנה, אומר חגי, ביקרו בישראל למעלה מ-20,000 תיירים גרמנים כאשר הסיבה העיקרית לכך היא רגיעה ביטחונית מתמשכת שמעודדת תיירות נכנסת. חלק מהמבקרים אצלנו משלבים

איך אומרים קיבוץ בגרמנית? - המשך

לתצוגת דובי שושני שם אני נותן לצעירה שבחבורה יסיר לילה ושואל אותה מה זה חלק סבורים שזה חבית לבירה, אולי מרק, וכששומעים מה היה ייעודו האמיתי, בוקעים פרצי צחוק. מציג את 'סיר המעלות' - כלי האוכל המפורסם לחולים, ומתחיל ביניהם ויכוח איפה היה המרק, איפה הלפתן והאורז. עוברים למקלט מול אורי גלעד שם אני מספר על המחיר הכבד ששילמה אשדות בעידן המלחמות, ושחלילה אולי נזדקק למקלט בעתיד, כי אין לנו ארץ אחרת לחיות. מזכיר את התקופה שמחבלים ירו פגזים לעבר הקיבוץ והילדים שהו במקלטים כמעט כל לילה.

בבוסתן של אסתר שימרון מחביא להם פומלות שיהיה להם עם מה להצטלם, מספר בגאווה על הטווסים תוך כדי שאני נותן ליפה שבנשים נוצת עין כמתנה. עוברים ליד ח"א. אם פתוח אז נכנסים לשתות כוס סודה ולקנח בשרותים, משם לעבר שטיחי הקיר הנאים של משפחות אשדות. מספר להם על הקיבוץ של היום: שדות רחבים, אסיפות, דמוקרטיה. מול 'בית אחדות' מסביר על המקום ועל ייעודו - תחנה סופית. תחנה אחרונה היא בין המכבסה למזכירות שם מסביר על המבנה הסוציאלי הקיבוצי שנועד לתמוך בחלשים בלבד, בניגוד לעבר, אז קיבלו כל חברי הקיבוץ שווה בשווה, היום נותנים עזרה רק לבעלי כושר התפרנסות נמוך. תם עידן הפרזיטים!!

הסיור מסתיים אחרי כשעה וחצי. ברוב המקרים אין להם שאלות כי אני נותן את מירב האינפורמציה הרלוונטית, תוך שמשתדל שלא לכבס בפניהם 'כביסה מלוכלכת' כדי שיצאו מכאן בהרגשה טובה ויהיו שגרירים נאמנים לבאים אחריהם. בקיץ אני עושה את הסיורים בשעות המוקדמות יחסית של הבוקר או בשעות אחר הצהריים כדי למנוע מהם להצלות בחוסר המעיק של העמק. ישנם מקרים שמבקשים ממני לעשות 'סיורי לילה' ואני נעתר לכך, אם כי לא בשמחה יתרה, היות וקשה לראות בלילה את היופי המיוחד

המשך בעמוד הבא

ממנה זכר, שנועדה להגן על הקיבוץ מפני פלישה מבחוץ. תוך כדי תנועה מספר חגי על הווי החלוצים ועל הרעיון החינוכי הנאצל שעל פיו חונכו ילדי הדור. הסיור ממשיך לעבר הספריה שמיקומה באזור בתי הילדים נועד ליצור זיקה, כי ילד צריך לאהוב ספרים ולכן עליו לבקר לפחות פעם ביום בספריה. הגרמנים מאד אוהבים את הרעיון. אני מדגים להם את ערימת ספרים שתומכת בגג ללמדם שלספרים הישנים יש יעוד, לתמוך בגג לבל יתמוטט. משם לקודש הקודשים הלוא הוא בית הכנסת. אני מושיב ומסביר את כיוון התפילה. מסביר שבעבר הקיבוץ דגל בסוציאליזם שלא מתיישב עם דת, ואילו היום יש פלורליזם. פותח את ארון הקודש ומבעד הסבכים המסורגים מוציא אחד מספרי התורה ומסביר להם את ייחודו, מסביר מהי עזרת הנשים ומשמעות נרות הזכרון שעל הקירות. לחלק גדול מהם זה ביקור ראשון בחיים בבית כנסת, ולכן מרבים לצלם. בסמוך לגן תאנה מתכבדים בפירות חמצמצים של תפוז סיני שאני אוסף מהעצים ושומר במקרר.

צבים, תוכים, נקרים וטווסים

בסיור אחה"צ אני נוהג לעמוד מול הפעוטונים ולספר על הסליק שהיה שם, תוך כדי שאני מזכיר את תקופת ההתשה. יש לי תיק ובו אקדח, רימון יד ובקבוק מולוטוב ואני נותן לנשים 'הפציפיסטיות' להחזיק במוצגים כדי להבין את מהותם. משם ממשיכים לאזור בית-התינוקות לפסל הסביבתי של אברהמיק חזן עם שלושת הצבים, מחבר את שלושתם ליחידה אחת שמייצגת את המשפחה הקיבוצית והחברה מחייכים בהנאה. מול הבית של ברוריה עוצר ליד עץ הברוש שבו חור סימטרי של נקר, שמגיע בכל קיץ מגרמניה ומנקר בתוך הגזע, ובחורף כששב לגרמניה מקננים שם תוכי דרארה.

מול הבית של אורי קרפ עמליה אני מספר להם על עקרונות הקיבוץ של פעם על ואיזה שינוי תהומי עברנו בשנות התשעים של המאה הקודמת מקיבוץ שיתופי לדיפרנציאלי, בו כל חבר חי מפרי עמלו. עובר

איך אומרים קיבוץ בגרמנית? - המשך

חגי ברון: "ללמד גרמנים בשעה מה זה קיבוץ"

אדוה אטיאס מנהלת 'נהרא' שבה בימים אלה מיריד של תיירות נכנסת שהתקיים בגרמניה, לשם מתקבצים תיירנים מכל קצווי תבל. הדוכן של 'סובב כנרת' שכלל כמה קיבוצים יחד, עורר כצפוי עניין רב. תיירות מגרמניה לארץ, התפתחה מאד בשנים ומגיעה להיקפים משמעותיים, בעיקר הנישה של לינה קיבוצית שמאד מתאימה לקהל בוגר, ולכן הקשר האישי עם סוכנים גרמנים מאד חשוב לנו. הדרישה לסיורים מעין אלה הולכת וגדלה מאחר ומדובר במוצר (קיבוץ) שאין דומה לו בעולם. ליריד הנוכחי, אומרת אדוה, הבאתי חומר עדכני על נהריים שכמעט לא מוכרת שם, והמטרה היא לשווק את האתר לתיירים. נהריים פחות מעניינת אותם בהבט ההיסטורי של מפעל החשמל, אלא בעיקר הנושא הפוליטי, הסכמי השלום והדו-קיום העדין שבינינו לביןם. מה שסייע לי מאד היה סרטון על נהריים שצולם מרחפן ועורר הדים מאד חיוביים. מלמעלה זה נראה כמו שוויץ.

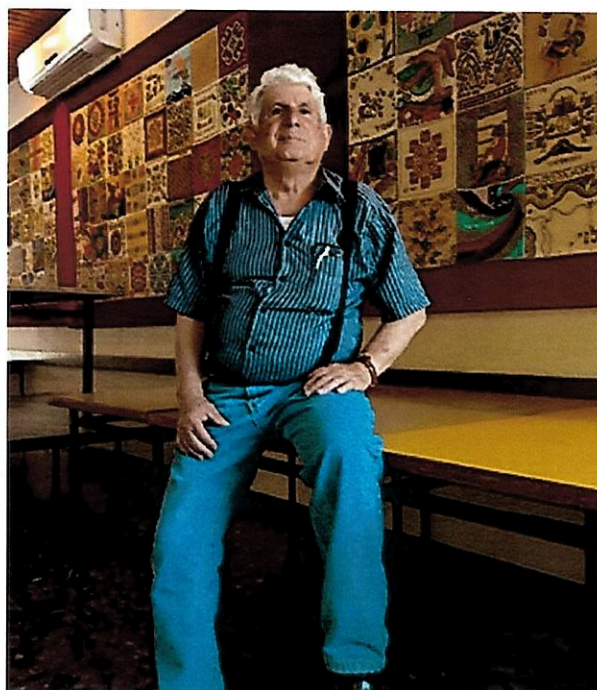
ומה לגבי הקיץ?

תיירות נכנסת, אומרת אדוה, לא מגיעה אלינו מעבר לחודש יוני. בקיץ אנחנו צריכים את פרויקט 'תגלית' ועושים כל מאמץ להביא אותם לפה כבר בקיץ הקרוב. מדובר על אוכלוסייה של כ-50,000 ילדים וסטודנטים (עד גיל 26), שאם חמישית מהם יגיעו לנהריים נגיד תודה. יש מצב שבשנה הבאה יגיעו לנהריים יותר דוברי שפה זרה מישראלים, ולכן היא אצלנו בעדיפות ראשונה.

שמע: אבנר

של אשדות. במקרים אלה אני מכניס אותם למקומות מוארים, למשל, 'גן רימון', בתוך בית הכנסת ובחדר האוכל. לפני שנפרדים, אני מאחל למבקרים המשך סיור נעים בארץ ומספר להם שאם יפגשו במקרה בארץ מוצאם, בחור צעיר עם רעמת שיער לבנה וכובע קסקט, שידעו שזה אני... חלק מהם מספרים לי שנחשפו לסרט תדמית המופץ בגרמניה, שם יש לי חלק לא מבוטל. עבורי, כפנסיונר חבר אשדות, הסיורים, שאני מקיים לעיתים שלוש פעמים ביום, הם פרנסה לא רעה וכמובן הנאה צרופה. בימים בהם אני נעדר מהעבודה מחליף אותי גד מחמדיה, אביה של אורית כהן, בגרמנית ובאנגלית או שאול ינאי לדוברי אנגלית, כאשר לכל אחד מאיתנו פן אישי ומיוחד משלו.

אבנר

הסינים ואנחנו

בתוך תקופה קצרה יחסית של התארגנות, הצטיידות והערכות, הגיעה קבוצת הסינים ששכרה את מתחם חברת הנעורים כולו, מה שמהווה יתרון עבורם ועבורנו. מאז שהגיעו, לא נרשמו בעיות כלשהן, ואין טענות הדדיות: משלמים בזמן, עובדים מסביב לשעון והכל דופק, כאשר אלי מטפל בשוטף, ודואג שכל בעיה, קטנה כגדולה, תבוא במידי על פתרונה. הם עובדים ברציפות כמו חמורים עשרה חודשים, ואז יוצאים לחופשת מולדת בת חודשיים ובמקומם באים עובדים חלופיים. העבודה לא עוצרת לרגע. החבריה עושים קניות בכל-בו שלנו, אבל את הארוחות הם סועדים במהלך עבודתם.

על שאלתי 'מדוע לא להגדיל את המתחם, אם ההכנסות ממנו כל כך מרשימות' מספק אלי פאר אלי את הדוגמה הבאה: כאשר החלו הסינים לחפש מתחמי מגורים באזור, הם הגיעו לבעל צימרים במושב ירדנה וביקשו לשכור ממנו שלושה חדרים. תוך כדי מו"מ שאלו את בעל המקום אם יש באזור מבנים נוספים להשכרה. הבחור, שזיהה מיד את הפוטנציאל השיב להם: תגידו מה אתם צריכים ואני אשיג לכם. ואכן, בתוך תקופה קצרה, הוא שכר שטח, הביא אליו קראוונים ניידים, הקים חדר אוכל, והפך מתחם שומם למקור הכנסה אדיר.

המוטיבציה שלי, אומר אלי, נובעת בעיקר מתוך רצון להגדיל את הכנסות הקיבוץ וכדי שארגיש שאני ממלא את תפקידי נאמנה. בנוסף למגורים, עלו הצעות להשכיר לחברה הסינית חלק מחדר האוכל והמטבח, אבל זה נפל מכל מיני סיבות.

לגבי העובדים השוהים אצלנו, אומר אלי, הרי שרק חלק קטן מהם דובר אנגלית, ואני נעזר במידת הצורך במקשר מקיבוץ גשר. ומה לגבי הווי ובידור? לאחרונה, כך הוא מספר, הזמינו אותי הסינים למסיבה לרגל 'שנת הכלב'. היתה מסיבה יפה. הבאתי סט בקבוקי יין, התלבשתי יפה. הם אכלו בשר ואני ברכתי 'חג שמח'. בניגוד לתאילנדים,

חמישים סינים מתגוררים במתחם חברת הנעורים שלנו מזה מספר חודשים. החבריה הללו כל כך שקטים, עד שאשדותי ממוצע, לא חש בנוכחותם. מדובר במהנדסים, רובם בדרגי ביניים שעובדים מטעם חברה סינית ענקית (סינו היידרו) שזכתה במכרז להקמת תחנת כח לאגירה שאובה בכוכב הירדן. החבריה האלה, שעובדים הרבה שעות ביום, לאורך חודשים ושנים, הגיעו לאשדות בזכות יוזמה של אלי פאר, מנהל השכרת הדירות, שלמד את הנושא ובא לקיבוץ עם הצעה מפורטת ומסודרת. גילגלתי כמה שיחות עם בחור רציני, דרור גל שמו, שגר אצלנו בשכירות, שהיה בעבר בסין, מספר אלי, שסיפר לי שבקיבוץ גשר משכירים חדרים לעובדים סינים במחירים מכובדים. שאלתי אותו איך אפשר שיבואו גם לפה, וכך העניין התגלגל. בהנהלת הקיבוץ עלו שאלות, והיו גם לא מעט חששות, למרות שמהניסיון של גשר ידענו שמדובר בחברה טובים, שקטים נקיים ומסודרים, כאשר מול זה עומד נכס שניתן לקבל עליו סכום כפול ממה שקיבלנו עד היום. התנהל משא ומתן קשוח, בסופו נחתם הסכם מול החברה הסינית לארבע שנים וחצי, כאשר החוזה מתחדש אחת לשנה. צירפתי למו"מ את יונתן אלטר, מנהל עסקי הקהילה, והבאנו הצעה שלא ניתן לסרב לה, שמדברת על שכר דירה נאה מאד, שמסב הכנסה חסרת תקדים לענף השכרת הדירות של אשדות, שהתדלדל לאחרונה לאור חידוש הקליטה.

סוף בעמוד הבא

הסינים ואנחנו - סוף

לא מקסם שווא / אביב

להתעורר וכמו משב עדין,
בשורה של בושם מניעה
את חללי הריח של אפי.

מנסה להאמין שהנה הוא בא מגיח
עוטף אותנו בנעימותו
כמו כיסוי רקום בתחרה,
יפיפה המפיץ ארומה משכרת נשמה.

וכך אני משייט לי על גלים של יופי
עטורי צבע, אדומי כלנית, צהובי חרציות.
רקפות מתימרות להסיט סלעים, מלאות אופי
אירוסים מתמרים לגבהים.
בלבן בחום ואף בשחור.

טבע טהור, מעונן בבושם המור.
כך להתעורר עם כל זה האור.
לא מקסם שווא כאן לפנינו
רייטינג של אביב ממש לעינינו

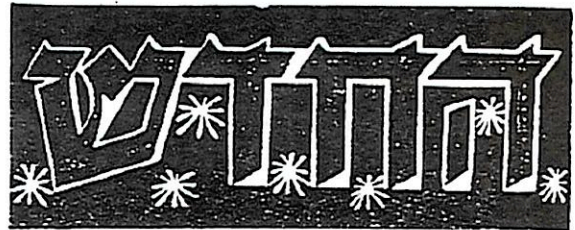

י.ב.ד.

שעובדים אצלנו בחקלאות ונחים על פי רוב
בשבת, הסינים באים נטו לעבוד. אין סופי
שבוע עם המשפחה, אין ימי חופש, אין
טיולים. נטו עבודה.

בסך הכל אני נהנה מהתפקיד, אומר אלי, כי
מאגר הדירות של אשדות הולך ומידלדל,
ואני רוצה לשמור על קיום הענף. יהיה
בסדר!!

אבנרון

הַיְהִי לָכֶם רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ,
רֵאשֹׁן הוּא לָכֶם לְכָל חֹדֶשׁ
הַשָּׁנָה, חֹדֶשׁ הָאָבִיב. *
וּבְחֹדֶשׁ הָאָבִיב, בְּאַרְבַּעָה-
עֶשְׂרֵי בּוֹ * צִיָּוִן חֲרוּזָתֵנוּ.
וְהַיְהִי הַיּוֹם * הַיְהִי לָכֶם לִמְכוֹן
וְחֲגֹתֵם אוֹתוֹ לְדוֹרוֹתֵיכֶם
חֲקֹתֵי עוֹלָם וְחֲגִיגוֹ, כִּי בַעֲצֵם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתֶם אֶת צְבֹאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם-הַיּוֹם * הַיּוֹם * לָעַם:
שְׂמֹחֵת-י"ב

מתחם שלא מתרומם

השלט הוסר מזמן

הבטריה דממה

השורד האחרון... בינתיים

מתחם 'ספנקריט' באשדות המאוחד ידע לא מעט אכזבות ונותר במובנים רבים כהבטחה לא ממומשת. המפעל למוצרי בטון מתועשים שהיה חלק מרשת בבעלות שלושה קיבוצים חדל לפעול בשל הפסדים (נותר ספנקריט פלמחים) ועל חורבותיו נתלה שלט ענק 'כאן מוקם בית מוטורולה בעמק הירדן' כאשר ראש המועצה יוסי ורדי, כמו אחרים, מכריז מעל כל במה שמוטורולה תקים בעמק הירדן מרכז פיתוח בהשקעה המוערכת ב-250 מיליון שקל, שיקלוט כ-200 עובדים אקדמאים. משרד התעשייה הודיע שאישר את תוכניתה של ענקית ההיי-טק ואף הובטח מימון נדיב, ובכל זאת הפרוייקט לא קם בשל שיקולים גלובליים הקשורים במדיניותו של קונצרן הענק. פארק התעשייה העתידי (אחד מתוך שלושה שהכשירה המועצה האזורית עמק הירדן) נותר יתום. ואחרי שחלום מוטורולה נגוז מן העולם, באה הבטחה חדשה מבית היוצר של משפחת עופר, באמצעות איש העסקים שי אגסי שהפך לבעלים של חברת 'בטר-פלייס', שהקימה שורה של תחנות בפריסה ארצית עבור כלי רכב חשמליים. החברה שמרכזה העיסוקי בארה"ב, אכן קמה במהירות שיא, תוך הבטחות לעתיד וורוד על הכבישים, ואחד ממרכזי ההפעלה שלה הוקם על אדמת 'ספנקריט' ואף פעל מספר חודשים, עד שהמיזם קרס, ועימו שלל התחנות שהוקמו ברחבי בארץ. היום פועלת על אדמתה רויית האכזבות של 'ספנקריט' תחנת דלק של חברת 'סונולי', בעוד שאר השטח, שגדלו עשרות דונמים, נותר בשיממונו.

עד מתי???

חדש על המדף

הצל של אמי / ניקולה סקוט

סיפור מרתק ומפותל... הכתיבה נפלאה. סיפורה הנוגע ללב והמסתורי של ילדה שאבדה, סודה של אם וקיץ מושלם אחד שעיצב את גורלה של אישה אחת.

שבת שלום וחג שמח,

מהספרייה

הודעה חגיגית מהספרייה

ואל תגידו שלא ידעתם!!!

בחול המועד פסח

מיום ראשון – עד חמישי

ט"ז ניסן – כ' ניסן תשע"ח

מאחד באפריל עד חמישי באפריל

(הכל אמת)

מ- 8.00 – עד 12.00

בחדר עיון (צמוד לספרייה)

תערוכת ספרים ל"אימוץ"

כשהלבבות פתוחים והמות

קודח.

בחינם!!!

חג שמח

ברוריה

בחדר אוכל גם!!! אבל מעט.

שמים אדומים / דניאל שנער

שני חברים, שני אויבים, שני עולמות. גורל אחד.

רומן ריגול ישראלי מקורי, מפתיע ומרתק, שידיר שינה מעינכם.

כך על פני האדמה / ווידה אניה

רומן עוצמתי על חברות, התבגרות, אהבה ובגידה.

בסבך השערה : התשוקה אינה זקוקה

לפנים / שושנה ויג

נובלות וסיפורים הפורטים את האהבה והתשוקה לנימים החודרים ללב ולנשמה – והכל בנימה ארוטית מעודנת.

מחול ואפר / איימי הרמון

איטליה, 1943 המדינה כבושה ע"י גרמניה וסכנה גדולה ליהודים... המלחמה בדרום נמשכת, המוות בצפון משתולל... ובחדר אחד נותרה אהבה בלבד, אנגילו ואווה נאחזו זה בזו ומצאו שלהם, מנוחה, אושר וביטחון ולו רק לרגע...

רווקים ואלמנות / ירמי פינקוס

המחבר עוקב אחר ההווה הרוחשת בהתמדה חשאית בדירות, בחצרות, בתדרי מדרגות. הגיבורים: דוגמן תחתונים, רווקה זקנה שטופת פחדים, נער שבולש אחרי זוג שכנים תימהוניים, רוקח שויצרי... ועוד

חוף הים של ירושלים / עידו גפן

עידו גפן כותב על הגיבורים באירוניה. בביקורת ובחמלה. הוא בורא עולם שבו אהבה היא געגוע, חלומות הם אמת, והאמת היא סיפור אם אלף גרסאות.

הזמיר / כריסטין האנה

צרפת 1940. הסופרת מתארת בחמלה ובפירוט מצמרר את הארועים בצרפת. הצצה נדירה לעולמן של נשים במלחמה. סיפור שובר לב ומרגש על חיים שנקטעו, על פחד, על אומץ, ועל רוח האדם שאינה אומרת נואש...

סדר פסח אז ועכשיו

פעם בשנתיים, והיו מלינים את אורחיהם במגורי חברת-הנוער וגם בבתי-ילדים. רק אחרי הצבא כאשר חזרתי לאשדות והייתי סו"ס חברה שוות-חובות וזכויות, יכולתי להשאר ולראות את ליל הסדר באשדות. ואני זוכרת את זה כחווייה בלתי רגילה עם מקהלה ענקית ונהדרת עליה ניצח אברהם ארליך וההגדה הקיבוצית עם השירים, היתה הרבה יותר יפה ומעניינת מההגדה המסורתית. ואינני יכולה לשכוח את שתי הילדות הנפלאות שהיו בנות כיתה, מהצעירות של ביה"ס המקומי, ששרו את ניצנים נראו בארץ, בקולות ענוגים של מלאכיות מתוקות האחת שולה (גת) פאר והשניה מאירה (עודד) עשת, וזה נשמע באוזני כאילו לקוח מגן-העדן. שנים לא יכולתי להרגע משירתן של הילדות. הכל הרשים אותי, אפילו נחמה זקצר ז"ל עם "קומו תועי מדבר", אבל, עדיין לא הצלחתי להגשים את חלומי שנכדוטי יחוו לפחות פעם בחייהן סדר פסח קיבוצי.

מאז מותו של מיכאל ז"ל שנפטר בין פורים לפסח. הוזמנו הנכדות באופן קבוע ע"י הסבתא השניה להיות עמה, וכיוון שהיתה אלמנה כבר שנים רבות לפני, היא לא הסכימה בשום אופן לשחרר את נכדותינו המשותפות. עכשיו, לאחר שנפטרה, רציתי שכל ילדי ובנות זוגן והנכדות יבואו אלי, ונתקלתי בהתנגדות חזקה של הבוגרים שרוצים סדר פרטי ולא קיבוצי, בו אנחנו קוראים גם מהתנ"ך וגם פרקים של יציאת מצריים במקום חישובי המכות של רבי טרפון וחבריו.

שיהיה לכולם פסח כשר ושמח, מסורתי או קיבוצי, כל אחד לפי רצונו.

עמליה דיין בת-ארי

לא נולדתי בקיבוץ לצערי, ובדרך כלל הייתי משועבדת לרצון של אמי, והנקיון לכבוד הפסח יהיה מתסכל מרוב הנקינות האחרים. באחד הימים מצאתי רפרף שנקרא "גולגולת המוות" והוא היה הכי גדול מכל הפרפרים והרפרפים שהיו לי עד אז, ובשבילו הייתי צריכה קופסת קרטון גדולה מקופסת גפרורים רגילה. הייתי כל-כך שמחה, כי הוא היה יפהפה, עם זוג מחושים מנוצים וגדולים וציור גולגולת המוות היה ברור ומדויק. המורה לטבע התלהבה וביקשה שאשאיר אותו, אבל אני בהתקף קשה של אגואיזם, היה קשה לוותר על הפרפר וחשבתי לקחתו הביתה כדי שאוכל להתבונן בו וביתר הפרפרים שבקופסאות וליהנות. המורה הסכימה ואני חזרתי עם השלל, אותו הטמנתי במגירה. ואז באחד מאותם ימי אביב שלפני החופשה הגדולה של פסח. אני חוזרת מבית-הספר ורואה את כל המגירות שוכבות הפוכות מתייבשות בשמש האביבית אחרי שאמא רחצה אותן, והיא, שלא הבינה על מה ולמה אני בוכה כל-כך, שואלת אם אלו עם ג'וקים. "מה פתאום ג'וקים "אני ממשיכה למרר בבכי" אלו היו פרפרים נהדרים!!! "מה עשית איתם? איפה הם?!" ואמא בשלה: בוודאי זרקתי אותם לפח האשפה. ראיתי שאת פח האשפה הביתי היא כבר רוקנה בפח השכונתי ואין שום סיכוי שאצליח להכניס אותם הביתה.

כל-כך הצטערתי שלא השארתי את הרפרף בארון של הכתה, ומאז אני סובלת מאספנות אובססיבית.

...ואז אחרי המון שנים שנדנדתי וניגיסתי ונאבקתי בהורי, הצלחתי במאבקי הצודק והגעתי סוף-סוף לקבוץ. כל-כך רציתי לראות ולהיות בסדר קיבוצי, שבדמיוני תיארת לי שהוא מאוד יפה, הייתי בטוחה שגם את חג הפסח חוגגים אחרת בקיבוצים. אבל...

באותן שנים, כאשר עוד אכלנו בחדר-האוכל הישן שהיה צריף, היו נותנים לחברת הנוער לנסוע להורים לחופשה בת-שבוע, כדי שהחברים יוכלו להזמין את קרובי משפחתם לליל הסדר וגם אז לא חלילה כל שנה, אלא

מי ומה באשדות

דומות לחתולים ואפשר לראותן מקפצות על הדשאים, כאילו מאז ומתמיד נועדו להן. די שהוא מגדל ארנבות ידוע, אומר שחלקן ברחו מהכלוב שהקים עבורן והתנחלו בשכונות, ואילו חלק אחר עזב מרצונו את בתי הילדים, ומאחר וכושר ההתרבות של ארנבות הוא מן המפורסמות, מזון יש בשפע ושרידותן גבוהה, אפשר לצפות שהאוכלוסיה תמשיך ותגדל בשנים הקרובות, בדיוק כמו שקרה עם אוכלוסיית הטווסים.

פריחת הזיתים הקדימה השנה, בגלל שהחורף נואש, ופינה את מקומו לאביב. יש אנשים שאלרגים לפריחת הזית, ובתקופה זו של השנה כורכים במטפחות את אמצעי נשימתם כדי שלא להתעטש ולדמם. מי שחוגג את האביב המוקדם אלה החרקים המאביקים, שנותנים טיפול בו זמני לעצי ההדר (בעדיפות עליונה) האבוקדו, המנגו והזיתים ואף לא מקפחים את פרחי הבר.

סוף בעמוד הבא

בכדורגל אומרים "זה לא נגמר עד שנגמר" ומתכוונים לשער ניצחון שהובקע בדקה התשעים ומשהו, כשהשופט עמד לשרוק לסיום. כנל הגשם, שאחרי חודש של בצורת, עם טמפרטורות של אביב מאוחר ולפרקים שרב, חזר לפתע ערב פסח לביקור קצר, בדיוק כאשר אנחנו מקנחים את הנקיונות ומתמרקים לקראת ליל הסדר. על זה נאמר: טוב מאוחר מכלל לא... מנגד, כבר שומעים על קיצוצים במדיניות המים, ואפילו מדברים על החזרת התשדיר של ישראל מתייבשת.

בדי הבטיק של עשרת השבטים נתלים כבר חמישים שנה באשדות. יאיר קינן צייר, פנינה חזן ז"ל עשתה את הבטיק, אתיקה ואורי שיפר תלו כל שנה לקראת פסח. בסוף החג היו מורידים, מקפלים ושומרים לשנה הבאה. מותו של אורי לא ריפה את ידיה של **אתיקה**. שממשיכה במסורת. סמדר הצטרפה וחבר של עאטף (עובד חדר אוכל) עוזר במלאכת התליה. ושום דבר לא מובן מאליו. על הסולם עולות בנות רק מגיל 60 ומעלה...

ארנבות (זכרים כנקבות תמיד יקראו בלשון נקבה) אנחנו רגילים לראות בכלובי עץ, מקפצות להן בינות עלי החסה והכרוב ואוהבות להתלטף, כמו כל חיית מחמד. והנה בשנים האחרונות עדה החצר הקיבוצית למהפך, שעה שהארנבות הופכות יותר ויותר

מי ומה - סוף

הקו שיוצא מקניון 'ביג פוריה' ועובר בבית החולים – ממשיך מעתה מאפיקים אל אשדות יעקב מאוחד ומשם לתחנה הסופית החדשה באשדות איחוד. עוד בשורה חשובה- על כביש 90 הופיעו שלטים ועוד שאר אביזרים, המעידים כי העבודות להקמתן של הכיכרות בצומת מסדה ובצומת אפיקים יצאו לדרך.

מאז עזב אותנו עמוס גל בתאונה מתרידה בנמיביה, נותר געגוע שהולך ומתעצם אליו ואל צילומי הטבע הנדירים שיצר ואין להם מחליף. השבוע הזכיר לנו פייסבוק (כפי שנוהג לעשות מדי פעם) את האיש ואת המצלמה ולרגע חשנו כאילו מעולם לא עזב.

דובי שושני ממשיך להחיות לנו את ימי שלישי בסיפורים ותמונות מהודו המרתקת מתובלים במאכלים אותנטיים ובאווירה קסומה. מוסד 'פעמיים כי טוב' התמסד והפך לחלק מתעודת הזהות של אשדות. תרבות חינמית במיטבה.

סוף בעמוד הבא

העץ הכי שורשי במשק הוא ממין פיקוס בנגלי ששורשי האוויר היוצאים מגזעו הם עדות חותכת להיסטוריה המקופלת בו. את גילו של העץ, שממוקם ליד בית אחדות, קשה לדעת, מה גם שעבר כמה תספורות משמעותיות במהלך חייו הארוכים, אבל אם למי מכם יש זיכרון אישי או קיבוצי, הקשור בו או בשכמותו, נשמח שתשתפו אותנו.

פורים-שפיל - סיפור שחוזר על עצמו במהדורות משוכפלות כמעט בכל שנה. למרות שמועצת החינוך המליצה כי למסיבת פורים של קהילות אשדות יורשו להיכנס נערי שכבת י"ב בלבד, והחלטה ברוח זו התקבלה ואושרה בשני הוועדים של האגודות הקהילתיות, החבר'ה של י"א ומטה לא עמדו 'בפיתוי', נכנסו פנימה, וחגגו עד לשיכרון חושים. מסתבר שאשדות לא לבד במערכה. גם בשער הגולן מדווחים על סיפור זה כמעט לחלוטין, שעה שעשרות אליפים ומטה 'התפלחו' למסיבת הקיבוץ בידיעת הוריהם, שלא נקפו אצבע, וחלקם אף הלך לישון שנת ישרים, מה שהביא את מארגנות המסיבה להדליק את האורות בשעה 03:00 ולהכריז על סיום הערב.

ראשון בתעבורה. ראש מועצת עמק הירדן עידן ג' ישתבח שמו, מדווח במדורו השבועי על חדשות טובות. החל מיום ראשון ה-25 במרץ, עוצר קו האוטובוס 25 בתחנתו הסופית החדשה בקיבוץ אשדות יעקב איחוד.

מי ומה - סוף

הגיע ליל פסח

יום שישי, 30/3/18 בחדר האוכל

סדר פסח תשע"ח

התכנסות בשעה 18:45

הסדר יחל בשעה 19:00

חג שמח לכל בית אשדות יעקב איחוד

- אשדותים קוצרים את העומר -

בתופים ובמהולות, בהרמש ובמגל,
נקיים ביחד, איחוד ומאוחד,
את טקס קציר העומר.

במוצ"ש, 31/03/18, בשעה 18:00,
בסככת הבנגות באיחוד
(ליד שער היציאה מ"לוג" לכיוון דרך אבנר)
בוצעו פלפויש לבן.

אשדות יעקב איחוד חובבת לילאונה!

תירבחו ותסעדו

נחגוג בבית קרפ מוצ"ש 7.4 ב-20:00

בתוכנית

רקדנית בסן, מופלסות, מונוקים ועוד..
הנכם מזמנים להביא לחגיגות כיבוד מנותק ברוח החג

ילי יתן ורוח הלילאונה,
רוח של אחדות ואהבה,
תצאנה עלינו כל השנה!

חג פסח שמח לכל בית אשדות יעקב!

עלון 1510

עריכה ומי ומה – אבנר רון

שער – ברכה פונדק, עימוד – אירית גל

צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יצא לאור ערב יום העצמאות ה-

70!

פיגוע חקלאי? אמש, רביעי בלילה, בסביבות השעה 22:00, נשמעו בשכונותיה של אשדות מספר פיצוצים עזים מכיוון צפון, ובעקבותיהם ריח חריף שנישא באוויר. רבים מהתושבים שיצאו החוצה, לא הבינו את פשר הפיצוצים ורק אחרי שעה קלה, התברר ששתי מקצרות חקלאיות (מתוך ארבע) של חברת יג'י שחנו בסמוך לתחנת הדלק 'סונולי' בכניסה לאשדות מאוחד עלו באש, ככל הנראה כתוצאה של חבלה. למקום הגיעו כוחות משטרה וכיבוי אש שהשתלטו על הלהבות אך הנזק שנגרם הוא בלתי הפיך. מסתבר שאירוע דומה התרחש לפני כשנה ברמת סירין שם עלתה באש מקצרה וכמה עשרות גלילי טפטוף.

הדיפברילטור – מציל החיים נתלה עם סגירת 'בית אחדות' בכניסה לכל-בו. שלא נזדקק לו.

